

Ми́ллий Тикда́ниш

Узбекистон Миллий тикланиш демократик партиясининг ҳафталик газетаси

2000 йил. 26 декабр

16 (233) -сон

Тикланиш тилаклари

ОЗОД ИСТИКЛОЛ АСРИ

Ўтаётган асрнинг сўнги ўн йиллигига ҳалқимизнинг дунёкараши, турмуш тарзи, ижтимоий ҳаётни ташкил этишдаги иштироки мисли кўрилмаган даражада юксалди. Бу янги миллий давлатчилигимизнинг шаклланиси, жамиятни демократлаштириш учун кечеётган улугвор интилишлар, ўзгаришлар билан боғлиқдир. Асrimiz бошларида кўпартиявийлик тизими, хусусан, «Миллий тикланиш» номи билан партия юзага келишини кишилар тасаввур ҳам қилимасди. Миллий озодлигимиз туфайли ҳалқимиз ёрқин истиқболини яратмоқ, тарихий қадр-кимматини жаҳон аро тикламоқ учун имкониятнинг чиннакам тараққиёт тарзи — эркинлаштириш йўленин тутди. Зеро, фаровонликка, дунёвий цивилизацияга эриштируви жами умурийсоний қадриятлар эркинлаштириш хосиласидир. Шу бебаҳо қадриятлар янги асрда ҳалқимиз ҳаётида тўла ижтимоий ифодасини топади.

Ҳозирги даврда инсоният тафаккури, яратувчалик салоҳияти шу даражада ўძики, инсоннинг интеллектуал қудрати факат илму фанда намоён бўлиб қолмасдан, балки сиёсий ҳокимияти идора эта олиш қобилияти билан уйғунлашмоқда. Келаётган асrimизда ушбу жараёнлар бизнинг Ватанимизда ҳам узвий воқеълика айланади, жамият ва давлат ишлари ҳалқимизнинг фаол иштироқида амала олади. Сиёсий маданият жамият ва шахс муносабатлари асосини ташкил этади.

Янги аср — ёш авлод асидир. Бу асрда жамиятни онг ва шуури миллий мустақиллик руҳида шаклланган баркамоқ авлод ташкил этади. Уларнинг фаолияти ва дунёкараши факат демократик мазмун касб этиб, ўтмиш қолдирган ижтимоий пассивлик, мутелик кайфиятлари уларга бутунай ёт бўлади. Узбекистон «Миллий тикланиш» демократик партиясининг зиёли мақсади ҳам жамиятимизнинг ана шундай ижтимоий-сиёсий тараққиётга эришувида тарихан иштирок этишидир.

Ҳалқимизга фаровонлик, тинчлик, миллий тикланишлар тилайман!

Мукимжон КИРГИЗБОЕВ,
ЎзМТДП котиби, сиёсатшунос

АСР ҚЎШИҚЛАРИ АСЛ ҲАЛҚИМГА!

Келаётган асрда мустақил мамлакатимизнинг ҳар томонлами ривожланиси авж паллага кириб, тараққиёт уфқулари порлад кетади.

Инсоният учун энг мухими — ер юзида урушларга чек қўйлаҳак. Чунки «Биз инсонимиз, нима учун уруш қиласиз?» деган савол юксак тараққий этган дунё ҳалқарини, ҳар бир инсонни ўйлантиради, фирида чақмоддай чақиради бу савол. Мумомларни урушсиз ҳал қилишининг ақлий имкониятлари кишиларнинг бой тафаккурида қайнаф ётади, ҳаётиниң қадр ортади.

Ўзбекистонни энг нуғузли давлатлар қатори тилга оладилар. Шубҳасиз, бу оламшумул жараён юртимиздаги барча тараққийларвэр кучлар билан биргалиқда, ҳалқимиз жисплигида амала олади. Шулар қаторида зиёли партиямин — Миллий тикланишнинг тарихий ҳизматлари бекиёс булажак, тикланиш гоялари янги аср ҳаётининг яшовчан ифодасига айланади. Санъаткор сифатида мен ҳам миллий тилимизда янграган қўшиқларим билан ҳаҷон саҳналарида Ўзбекистон номидаги кўйлаш, юртимизнинг улугвор таърихини дунё ҳалқарига бирдада таниши бўлган мусиқа тилида тараннум этиш орзусидаман. Ҳаҷон санъат ихломандлари қалбидаги ватанимиз шукухини қўшиқ рангларида тасвир этиши, фирида тасаввур яратиш иштиёқи янги аср бўсагасида янги илҳомлар бериб турибди.

XII аср қўшиқлари асл ҳалқимизга бўлсин!

Муясир РАЗЗОКОВА,
ЎзМТДП аъзоси, Узбекистон ҳалқ артисти

МАНГУ ҲАЁТ ДЕНГИЗИ

Мангуларка айланаштирилган асrimизда она заминимиз кўп яхшиликини ҳам кўрди, турли фожиатларни ҳам бошдан кечиради. Хусусан, зўравонлик, сунъий инқилоб асосида юзага келган шўролар тузуми, унинг турли ятироқ тушунчаларининг сароб эканлиги ер юзи ҳалқарига маълум буди.

Буюк алломалар Ибн Сино ва Берунийларга ҳам икки асрда яшаш насиб этган экан, бизнинг ҳозирги авлодлар учун ҳам бу толе Оллохонинг улуг инъомидор. Зоро, бу кунларга етганлар бор, етмагандар бор. Тангри таоло нури ёғилган она дидёrimизда Президентимиз раҳнамолигида Амир Темур, Ином Бухорий, Ат-Термизий, Фарғоний ва Мотурудий каби буబоларимизнинг азиз номлари тиклани. Қатағон бўлган биродарларимиз лаънат тамғасидан қутулдилар.

XII асрда Ўзбекистон ўз тикланиш модел асосида умумжаҳон ривожланган мамлакатлари қаторидан жой олади, ер юзи ҳалқарининг ўзаро бирдадлиги, биродарлигининг мустаҳкамланиши, тинчлик ва фаровонлик ёрқин ҳаёт тарзимиз бўлади.

Шу билан бирга, юртимизнинг янги асрда гуллаб-яшнаши учун Туронзамида экологик муаммолардан бири бўлган Орол денгизи фожиасини ақл-заковат билан ёчиш биз — келаётган учинчи минг йиллик қишилари зиммасидаги мухим ва улугвор иштир. деб ўйлайман. Оролимиз янги асрда асл ўзанига қайтади, асрга билдирилаётган тилаклардай тўлиб-тошади.

Каримжон ТОЙЖОНОВ,
Биология фанлари доктори

XXI АСРГА ЮЗЛНИБ

Онам 1913 йилда түғилганлар. Йигирманчи аср бошларида. Очарчилик останасида. Бир ярим яшар чорги онадан ажраганлар. Саккис ёшида отадан. Онамнинг отаси — менинг бобом Мир Юсуфбой ёлдиртинг таникли автоли ҳожилардан бўлган эканлар. Онаизорим тогамнинг қўлида қолганлар. Бешта азamat-азamat акалари билан, тириклик дардида эрта кетиб, тунда қайтадиган, шийдиган қулларидан бошха ҳеч вакоси йўқ кўнгли синик акалари билан... Кейин... кейин кун кўрдими, онам, онагинам... тўқиз ёшли қизалок эллаб ҳамир қоромлай, қорган ҳамирини эллаб ёвломай, эллаб ёлаётганида қошу киприги, сочининг пиликларигача куйиб кетган онам кейин кун кўрдими?

1936 йилдаги очарчиликлар... Очликдан улиб, кучаларда, дала-ларда шишиб кетган жасадлар... Териси суюига ёпишиб, бир бурда нон деб жавдираф, йиглаб, оғиздан куруқ сув оқиб ухлаб қолган гудаклар...

Кун курганмиди шашана онам... Бугун 87 ёшли онаизоримининг бехисоб ажилиярига қараб ўқолмаган кунларни қайтадан уйқинади. Инсон бўлиб, аёл бўлиб кўрмаган кунларининг армонларини таржима киламан...

Онам билан йигирманчи асрнинг узун йўлларидан юрвериб, хориб-толиб кетаман. Туну кун ойлаб дадалдан келмаслик. Хира чироқ ёргугда кусак чишишар... «Бир кунни биз чишиг юқум киришадиган ичидан битта кусак топиди. Раисни ўша заҳоти қамашади, — хотирлайди онам... У кунларни қайтиб худо курсатмасин, болам!»

«У кунларни қайтиб худо курсатмасин...» деб онамга жур булади буғунги кунга етиб келомаган оналар.

«У кунларни худо қайтиб курсатмасин», деб нидо солади. Чўпонлар, Усмон Носирлар, Қодирйилар, Элбеклар.

«У кунларни қайтиб худо курсатмасин», — дейди йигирма икки миллион шаҳид кетган — уршу қурбонлар...

XX аср пешонасигидаги катар-катар ажинлардан ушбу азобларни қайта-қайта ўййиман: «У кунларни худо курсатмасин!»

Бугун эса... Яратганга беъдад шукурлар бўлсинким, онам ҳам хур, ёргу озод кунларимизнинг гувоҳ буди.

— Давлатимиздан миннатдорман, — дейди онам томирлари буртиб-буртиб чиқсан оғизиг кулларни билан нонни ушатаркан — худога шукур, — дейди янга онам. — Узига шукур, энди ўлсан ҳам армоним йўқ. Бундай чироили нонлар, қара, қайда эди... Қара — Хидлаб-хидлаб қўзларига сурадилар.

«Ўзимизнинг бўғдайдан»

шивирлабигина айтган бу сузларидан денгиздек чайқалиб турган будойзарларимизнинг иси, ёпилган иссиқ қайнок нонларнинг иси димомигма урилади. Онамни кучоқлаб оламан, онамнинг не азобларни курмаган борлигидан Узбекистоннинг иси келади.

Ўз даврида мулку давлатлари тортиб олинган Онам синмади.

Юртнинг сунъиб ташниб кетади, шайхлерди ўзиб олади. Ота-онаисиз қолди, ўзидай жафокаси, мунлиг туркенинг ташниб кетади.

Дилди аллалар айтиб яшайверди онам!

Бемаҳал йўқлика утган авлодларининг зоҳирни булиб яшайверди онам. Оллоуз узун умр берди.

Бугун эса... Йигирманни кутлуг останасида турбий аср билан хотирларни юзланаётбай, «Шукур қилинглар болаларим, ҳар бир ўтган кунингизга шукур қилинглар», деб ибрат, мактабидан дарс утади ҳар биримизга, «Емонларнинг юзи курсин, худо жаозосини беради ҳам», — дейди онам ишонч билан. — Худога шукур уттиз кунлик рузумни юртимиз тинчлигини сўраб тутдим, мен дунёда курмаган нарсам колмади, биз курмаганин сизлар кўринглар», — дейди онам.

Лайпатулқадр туни онамнинг муножотлари билан янада суюк, янада файзиб бўлди. Бур бурдагина бўлиб қолган онам, уша жафокаш, меҳнатчак, қўлларини очиб юртта тинчлик, узоқ умр тилади:

«Жоним тасаддуқ бўлсин. Ўзлари эккан дарахтларнинг меваси ўзларига насиб қиспин! Ут балосидан, сув балосидан, тўхмат балосидан астра, худойим!»

Онамнинг муножотлари наздимда юлдузлар салтанатидан-да узоқларга бориб урилади. «Курсатганинга шукур, нозу-нематларинга шукур!»

Онам оқарби ёришаётган тонгга юзланаркан, хира кўзларини копланади ёш томчиларини сидираётганда, усти очишиб қолган набирасининг курласини тўғрилаб, баш - кўзларини силаб узоқ жимб қоладилар. Ул зотнинг нуроний чеҳраларидан кўзимни узолмайди.

Келаётган асрга қайта умид ва ишонч билан қараб, фарзандларни юза ишониб топшираётган Оллоҳдан сўргардан тинчлик ва ёркимизнинг абдадиларига бўлган мунис ва мұхтарама она — Ўзбекистон XXI асрга юзланиб турарди.

Шарифа САЛИМОВА

Афкор сурʼоналари

ТИНЧЛИК ГАРОВИ

Яхши дипломат нимани ёсдан чиқариши кераклигини доим ёдида тутади.

Макмиллан

Биз томонга ўтишингиз биланок, биз сизнинг нуқтаи назарингизга тута қушиламиш.

Моше Даян

Жар бўйида куришгунча юқори даражада учрашган яхши.

Жон Кеннеди

Дипломат ун тилда миқ этмайдиган одам.

Номаълум донишманд

Уруш болтасини душман билан бирга кумиб ташлаш тинчликнинг гаровидир.

Лец

Наҳот княз Талейран улди? Бу унга нега керак булиб қолди экан?

Замондош

Мен галаба қозониб бойиган биронта ҳам халқни билмайман.

Волтер

«МТ» Тафаккурхонаси

«ЭНГ ЯҚИН СҮЗ...» ЯҚИНИДА

Газетамизнинг 7 - ноябр сонида профессор Кўчкор Ҳоназаровнинг «Энг яқин сўз...» сарлавҳали мақоласи ўзлон қилинган эди. Олимнинг истибодд баври сиёсати тифайли ёлласида кўзларига қўзлинишни киришадиган мактуб-маколалар, оддий сухбатларда айтилаётган мулҳозазалар ҳам билдириб турибди.

Исм-шариф — киши шахсининг илк тас

Тил эътибор истар

«КЕЙНИГИ БЕКАТ...»

«Метро бекатларини узбек тилида эълон қилинганини эшишиб йиглаб юбордим», деган эди бир ҳамюртимиз истиқлолнинг илк кунларида. Ҳуррият қонунларининг амалий ифодаси шундай чиройли ва ҳаякони кечади.

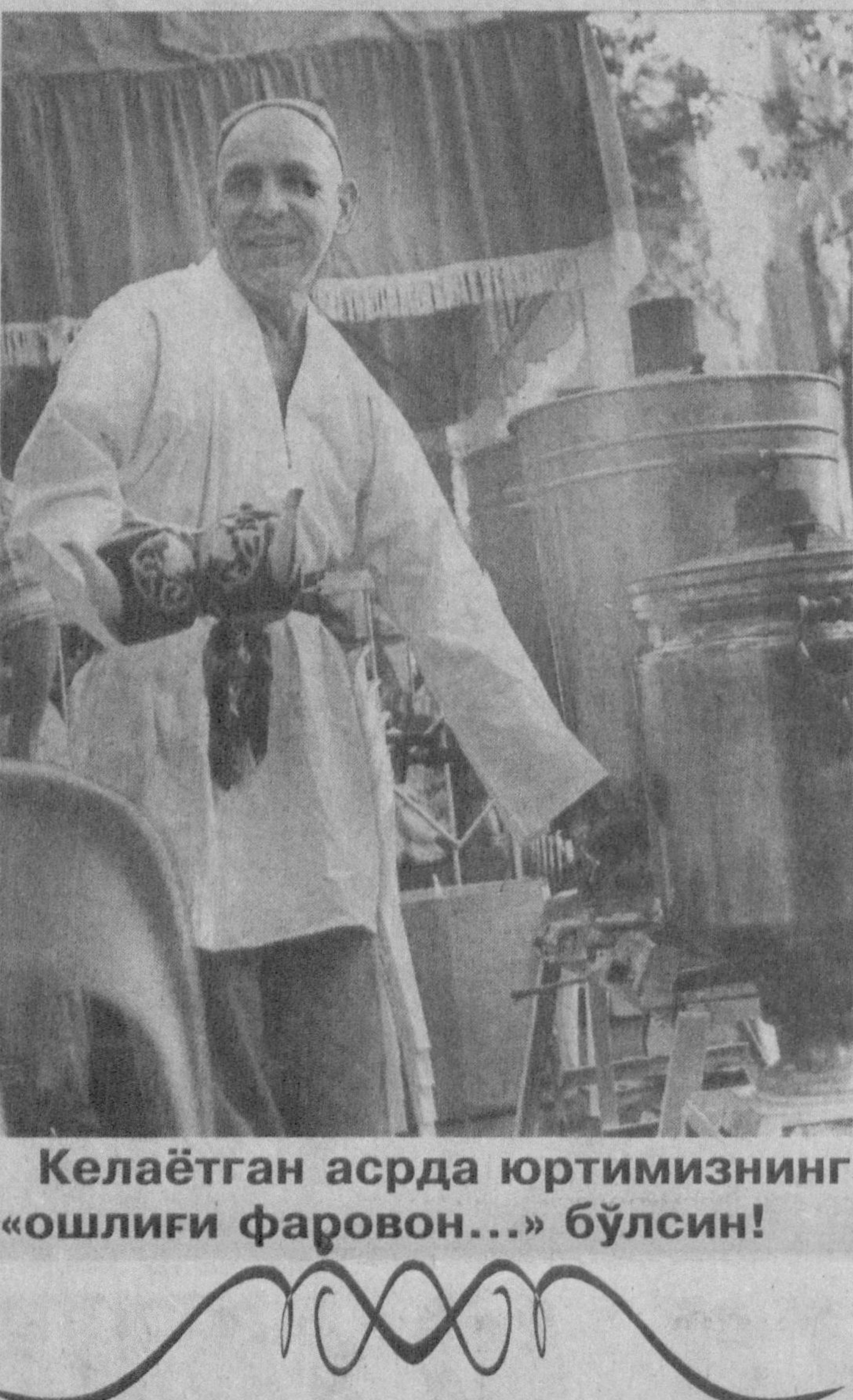
Газета дўконларида янгидан янги нашрларга тез-тез нигоҳимиз тушиди, эҳтимол элизизга шунчалик айтар сўзизиз кўпдир. Лекин уларнинг сони ортиб бориши жараёнда бир нарса диккәтингизни тортади: негадир улардан айрим нашрлар, (гарчи мазмунан фарқли бўлса-да) таъбири жоиз бўлса, худди ўзбекча-руча луғатлар каби иккى тилда чоп килина бошлайди.

Қолаверса, кўпчлик корхона ва ташкилотларда иш юритиш иккى тилда (базан факат рус тилида) олиб борилаётгани ҳамма учун бироз табиии холга айлангандай. Бир савол туғилади: шу ву шу каби ҳолатлардан мустакил ўзбекистоннинг давлат тилини билмайдиган юртошларимиз учун урганишга бўлган эҳтиёж камайгандай туолмайдими? Ахир, ҳамон уз она тилини дурустро билмайдиган миллатдошларимиз ҳам йўқ эмас-ку?! Ватан озодлиги, маънавий хурлик учун ота-бобаларимиз жон олиб жон берганлар, замондошларимизнинг оддий кўникмаларни узгартаришга интилавермаслиги эса кишини ажаблантиради.

Албатта, тилни бир кунда ўзлаштириб бўлмайди, яъни қонунда кўрсатилган муддат етиб келгач, бирдан ҳамма нарсани ўзбекчалаштириб кетилиши кийин. Давлат тилини ўрганиш ва уни кўллаш жараёнлари, хар бир соҳада, қундакли иши-мизда амал қилиб бориши қонуннинг мустакаммади ҳаётити пойдевори бўлгуси.

Ён-атрофимизга назар ташлайлик, кўпчлик турли хорижий тиллар (кўпроқ инглизча, немисча) учт-турт ой ичидаги маълум даражада ўзлаштириб олмоқадар. Демак, жиддий характер килинса, бирор тилини жуда бўлмаганда муомала тарзида ўрганиш учун қисқароқ фурсатлар ҳам кифоя экан. Факат Конституциямизда қонун мустахкамланган миллий мустакил давлатимизнинг давлат тилига иш юритишдан тортиб, ҳаётити жабхаларгача шу Ватанга мухаббат, садоқат ва ҳурмат юзасидан онгли равишда ижтимоий зарурат ортса, ҳар биримиз шуни юракдан хис килолас, бас. Зоро, тил эътибор истар деб бе-жиз айтишмаган.

Дилором КЎЗИЖОН

Келаётган асрда юртимизнинг «ошлиғи фаровон...» бўлсин!

Фарруҳ ҳали талаба, Миллий университетнинг фалсафа факултетида сабок олади. Мазкур мақола унинг матбуотдаги илк уриниши. Мақолани ўқиб ҳам қувондик, ҳам ўйга толдик. Қувончимиз боиси қуви курсда ўқувчи талабанинг фикрлашга жазм этгани, тақлидона бўлса-да, фикрларни изчил баён этишга интилганидир. Шу боис ҳам мақолага у қадар қалам теккизмадик. Ниятимиз Фарруҳнинг тенгдошларини фикрлашга чорлашу ўзининг ижодига омад ва муваффақият тилаш! Илоҳим, фикрлаш саодати ҳаммамизига насиб этсин!

ТАҲРИРИЯТ

Фалсафа ҳаётга қарандага кенгроқ, у ўзида ҳаётнинг ибтидо ва интихосини ифода эта-ди. Бирок ҳаёт фалса-фадан илгаридир, чунки у фалсафанинг манбаси ва предметидир. Фалса-фанинг «ҳақиқи ҳаёт»га ҳеч қандай алоқаси йўқ ва у «фан» эмас деган қарашлар қадим замонларда ҳам бор эди, бу-гун ҳам мавжуд. Фалса-фа, таъбир жоиз бўлса, «гузал ҳаёлдир», ҳолбу-ки, ҳаёт ва илм моҳият, амалий фаолият ва назарий билимдан иборат. Шу боис ҳам ҳаёт илм ва назарий билимга мухтоҳ, чунки илм ҳаётимизда амалиётда текширилади. Кўпчиликнинг ўйлашича, фалсафа «ҳаёлпастларча фикр юритиш»dir. Иродаси буш, аммо фикри кучли ва аклий киши кўп холларда ҳаётнинг «катта» сўроқларидан қочади ва дунёсини хәёлли мавхумийликка асослайди. У шу дунё билан ўзини овунтиради, унга ишонади ва қоришиб кетади. У ўзини чукур асосини ташкил қўлувчи билим усуслидир. Ҳаётнинг ўзи ҳақиқий маънодаги баландларидан ўзидан юзага келади.

Фалсафа тархи унинг ўйдирмалар, баландлар-воз сўзлар эмаслиги ва адашмаган предмет эканлигини аллақачон исботлаган. Аслида фалсафа ҳаёт ҳақидаги илмидир. У ҳаётнинг чукур асосини ташкил қўлувчи билим усуслидир. Ҳаётнинг ўзи ҳақиқий маънодаги баландларидан ўзидан юзага келади.

ОСТОНАДАГИ ТИЛАК:
Янги асрда зиёдлар газетаси бўлган «Миллий тикланиш» ҳар бир ҳона-донга кириб борса дейман. Зоро, милий мафкурага чин хитоб «МТ», ўзлигидаги минг хитоб «МТ».

Муқаддас ИСМОИЛОВА

«ЭНГ ЯҚИН СЎЗ...» ЯҚИНИДА**ТАКЛИФ ТАДБИРГА АЙЛАНСА...**

Фамилияларимизни ўзбекчалаштириш узлигизга қайтиш йулидаги яна бир жиддий қадам бўлади. Қолаверса, мазкур мавзуда «Миллий тикланиш»-да аввалор каминанинг узи чишик қўлганлиги туфайли бу йула амалга оширилиши лозим бўлган барча ишларга хайриҳоҳлигимни билдиригим келади. Бу жараёнга қишиларимиз милий масъулитиги билан ёндашишларини истайман. Албатта, милий тақлифий учун зарур бўлган ҳар қандай фойдали мулоҳаза-муҳокамалар лойиҳа ёки ният даражасидан амалга ошган иш погонасига чишиши керак. Шундагина бундай тақлифлар қишиларга паспорти ёки шахсни тасдиқловчи бошқа хужжатларни расмиётлаштиришда енгиллик ёки имтиёзларни таъсиришни истардим. Меним, милий фамилияларга утиши хоҳловчи юртошларимизни факат бир нарса бироз уйлантириши мумкин. Бу — олдинги, яъни русча фамилияларга бўйича олингандан хужжатлар (диплом, гувоҳнома, лицензиya) ёки тузилган шартномаларнинг узи қутида колиши-қолмаслигидир. Масалан, дипломда Кодирова Гулбахор Муродовна деб ёзилган бўлса, сўнгра фамилия Гулбахор Мурод, қизи Кодирдик деб амилаштирилган таъзирда, шу диплом уз кучини сақлаб қолиши, бошқача қилиб айтганда, шу диплом эндиликда Гулбахор Мурод қизи Кодирдикни эканлиги хукукӣ томондан таъминланishi керак. Аксинча, фамилиясини милийлаштирилган бўлганлар ҳам уз ниятларидан ноилож кайтишлари ҳеч гап эмас.

1

Бобомурод АБДУЛЛАЕВ

ЎЗ НОМИ БИЛАН...

Бундан ўн йилча муқаддам «Ўзбек тилига давлат мақоми берилиши керакмийкими?» мазмунидаги савол атрофида баҳслар, мулоҳазалар бўлган эди. Муҳокамалар давомиди илгор фикрли зиёдлар бу саволни муҳокама қилинанинг узи аслида ажабланарли, чунки ўзбекистон Узбекистон бўлганлигига учун ҳам унинг давлат тили ўзбек тили бўлиши табиий эканлигини кўп таъкидладилар. Назаримда, исм-фамилияларни (ҳар кимнинг хоҳиш-истагига қараб) расман милийлаштириш ҳам худди шу каби табиий бир ижтимоий ҳодисадир. Содда қилиб айтганда, ўзбек ўзбек бўлганлигига учун ҳам исм-шариғи милийлаштиришни керак. Аксинча, фамилияларни суполовий солномасига фарҳ тўйгуси ила назар соладилар. Даравримиз қишиларининг оқилона фикрлари, муносиб ҳаракатлари бўиси келажакда ҳар бир миллатнинг ўзлигига хос бўлмаган фамилия куринишлари истибодд оғаллари каби милий исм-шариғларда акс этиб турмайди, деб ишонгинг келади.

Мустақил давлатимиз фуқаролари — барча миллат вакиллари қаҷонлардир мажбуран расмийлаштирилган славянча фамилия шаклида мангу аталиб қолиши бирор мантиқа тугри келмайди, албатта. Бунда гап факт фамилияларни ўзбекчалаштириш ҳаммада ишларни ўзи танлаган исм-шариғида аталиш хукукини расман таъминлаш хусусидадир. Қолаверса, бунга тускинлик

3
қиувлечи мафкуравий-сиёсий куч ҳам энди йўк. Ижтимоий-тарихий заруртни англаш, милий қадрларимиздан бири бўлган исм-шариғларимизга энди эътиборли қараша эҳтиёжи бор, холос. Тарих учун қисқа фурсат санаувчи, ортда қолган ўткини давр ҳатоларини ўнглеш каби бу жараён гарчи бироз маблағ да амалий ишларни талаб қиласла, фикримизча, келгуси асрлар солномасига нисбатан бугунча осонроқдир. Зоро, мамлакатимизнинг келажак ҳаётидан асрлар оша неча-неча янги авлодлар дунёга келадилар ва, шубҳасиз, милий исм-шариғларининг суполовий солномасига фарҳ тўйгуси ила назар соладилар. Даравримиз қишиларининг оқилона фикрлари, муносиб ҳаракатлари бўиси келажакда ҳар бир миллатнинг ўзлигига хос бўлмаган фамилия куринишлари истибодд оғаллари каби милий исм-шариғларда акс этиб турмайди, деб ишонгинг келади.

Хар нарсани ўз номи билан аталик, дейдилар. Шу каби ҳар бир инсоннинг уз исм-шариғида аталиши табиий ва шу инсон қадр-киммати учун зарур бир холдир.

Дилором МАТКАРИМОВА

Тепапоя МҮЊЖИЗА

Борлик ва рӯҳ ўртасидаги фарқни билмайдиган ҳаётнинг ҳаётини борликка бօғлаб қўяди-гандарга фалсафа бегона ва эришиб бўлмайдиган билимдир. Фалсафа ҳаётимизда

Рӯҳнинг ожизлиги фалсафанинг сабабидир, аммо шунга асосланиб у фалсафанинг мазмуни йўқ дейишига ҳақим? Фалсафа ҳаётимизда

рӯҳнинг ожизлиги фалсафанинг сабабидир, аммо шунга асосланиб у фалсафанинг сабабидир, кимдадир кўп бўлса, кимгadir кам берилган. Шунинг учун фалсафа турли хил қишиларга турли дараҳада таъсир килади.

Фалсафанинг ҳаётимизда аммо шунга асосланиб у фалсафанинг сабабидир, кимдадир. Шунинг учун фалсафа турли хил қишиларга турли дараҳада таъсир килади.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф даражасига эришмаган булиши мумкин, аммо маънавий-руҳий то-мондан улар аллақачон фалсафасиди.

Инсон руҳнинг чуқур маъноси фалсафий тажрибаларни амалга оширишада мускассам. Фалсафа босқичида халқнинг қалбидан пинхон яшайди. Бундай тоифа билими жиҳатидан ҳали файла-сиф дараж

